

Administration of the School's Student Support System under the Office of Bangkok Primary Educational Service Area 2

Maturada Srisuk¹ and Kanyamon Indusut²

Education Administration, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: maturadahaha08@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-3882-291X>

E-mail: kanyamon.i@rumail.ru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-0783-2766>

Received 05/07/2024

Revised 08/08/2024

Accepted 05/09/2024

Abstract

Background and Aims: The student support system is a process in school education management. This is a measure to take care of students and prevent them from dropping out of the education system. According to the policy of the Ministry of Education and the focus of the Bangkok Secondary Educational Service Area Office 2 on safety, learners, teachers, educational personnel, and educational institutions. To provide students with educational opportunities With the administration model of the student care and assistance system of the Office of the Basic Education Commission. The research results were found that. 1) Administration of the student support system of educational institutions Under the Office of Bangkok Primary Educational Service Area 2, overall and on each side, was at a high level. 2) The result of a comparative analysis of opinions about the administration of the student support system of educational institutions Under the Office of Bangkok Primary Educational Service Area 2, according to the opinions of teachers Classified by educational qualification Work experience, and school size.

Methodology: The sample group used in the research was teachers in educational institutions Under the Office of Bangkok Primary Educational Service Area 2 Academic Year 2022 and using a stratified sampling method. By using Cohen's ready-made table (Cohen, Manion, and Morrison, 2011), a total of 365 people. The research tool was a questionnaire about the administration of the student care and support system of educational institutions. under the Office of the Secondary Education Service Area 2, a total of 54 items passed the confidence analysis. (Reliability) of the questionnaire using the alpha coefficient method (α = Coefficient) according to the (Cronbach) method received a score equal to .993 Data were analyzed using a packaged program. The statistics used in the research were basic statistics, t-test, one-way analysis of variance, and Scheffé's method.

Results: 1) Administration of the student support system of educational institutions Under the Office of Bangkok Primary Educational Service Area 2, overall and on each side, was at a high level. 2) The result of a comparative analysis of opinions about the administration of the student support system of educational institutions Under the Office of Bangkok Primary Educational

Service Area 2, according to the opinions of teachers Classified by educational qualification Work experience, and school size, It was found that. 2.1) the administration of the student support system of educational institutes Under the Office of Bangkok Secondary Educational Service Area, Region 2 according to teachers' opinions classified by educational qualifications as a whole and in different areas. 2.2) The administration of the student support system of educational institutions Under the Office of Bangkok Primary Educational Service Area 2, according to the opinions of teachers Classified by work experience Overall each aspect is different. statistically significant at the .05 level except screening students and student forwarding no difference. 2.3) The administration of the student support system of educational institutions Under the Office of Bangkok Primary Educational Service Area 2, according to the opinions of teachers Classified by the size of educational institutes as a whole, and each aspect was not different. Except for knowing students individually, they were different in statistical significance at the .05 level.

Conclusion: The Office of Bangkok Primary Educational Service Area 2, which is in charge of the school's student support system, has effectively organized detailed plans and manuals to enhance teacher comprehension and student development. They ensure a methodical approach to student care and behavior modification through advisor coordination and parent participation.

Keywords: Student support system; School administration

การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

มธุรดา ศรีสุข¹ และ กัลยมน อินทุสุต²

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งเป็นมาตรการในการดูแลนักเรียนและป้องกันการหลุดออกจากระบบการศึกษา ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและจุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 ด้านความปลอดภัย ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสทางการศึกษา ด้วยรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย (1) เพื่อศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษา

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2565 และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยอาศัยตารางสำเร็จรูปของโคเฮิน (Cohen, Manion and Morrison, 2011) ได้จำนวน 365 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 54 ข้อ ที่ผ่านการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α = Coefficient) ตามวิธีของ (Cronbach) ได้คะแนนเท่ากับ .993 และอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .724 - .932 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติพื้นฐาน ใช้การทดสอบ t-test และวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบรายคู่ตามวิธีเชฟเฟ (Scheffé's post hoc comparison method)

ผลการวิจัย: 1) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษา พบว่า 2.1) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตาม วุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน 2.2) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ไม่แตกต่างกัน 2.3) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งรับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ของโรงเรียน ได้จัดทำแผนและคู่มือโดยละเอียดอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจของครูและ การพัฒนานักเรียน โดยสำนักงานฯ รับรองแนวทางการดูแลและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนอย่างเป็นระบบ ผ่านการประสานงานของที่ปรึกษาและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน; การบริหารสถานศึกษา

บทนำ

ปัจจุบันเด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมต่าง ๆ ตามยุค สมัยที่เปลี่ยนแปลงไป สถานการณ์เด็กและเยาวชนที่เสนอผ่านสื่อต่าง ๆ บ่งบอกว่าเยาวชนไทยมีพฤติกรรมรุนแรง และสภาวะจิตเปราะบางเพิ่มขึ้น ผลกระทบที่สำคัญได้แก่ ปัญหาด้านการเรียน โดยนักเรียนขาดความสนใจในการ เรียน มาโรงเรียนสาย หนีเรียน ก้าวร้าว ไม่สุภาพ ขาดระเบียบวินัย ไม่ปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของ โรงเรียนนอกจากนี้ รูปแบบการดำรงชีวิตครอบครัวมีความห่างเหินกันมากขึ้น เน้นให้วัตถุ เพื่อชดเชยการให้ทางใจ รูปแบบระบบการศึกษาที่เน้นการแข่งขันและเนื้อหาวิชาการ สถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชน มีความแตกต่าง จากอดีตอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางเพศ การใช้ความรุนแรง กระแสการเสพติดสื่อคอมพิวเตอร์ เกม อินเทอร์เน็ต ฯลฯ (สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2551)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด นโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ และจุดเน้นในการ พัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยคำนึงถึงสิทธิของนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา ด้วยรูปแบบที่เหมาะสม พัฒนาบุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาให้มีความรู้ ความ สามารถในการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งระบบการดูแลช่วยเหลือและต่อเนื่อง โดยมีขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อนักเรียน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในการ บริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนวิธีการและเครื่องมือการ ทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้กำหนดนโยบายและจุดเน้น ด้านความ ปลอดภัย ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา ให้ได้รับการดูแลความปลอดภัยทุกรูปแบบ เพื่อ รองรับวิถีชีวิตใหม่ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ของสถานศึกษาให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย อบอุ่น มีความสุข เอื้อต่อการเรียนรู้ และส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาคณา คุรุและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ ทักษะ ในการ ป้องกัน ดูแล ดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย ส่งเสริมให้ ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ตามศักยภาพและความถนัดของ ตนเอง พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีความสุข พัฒนาระบบป้องกัน

เฝ้าระวังและดูแลช่วยเหลือเด็กกลุ่มเสี่ยง กลุ่มเปราะบาง เด็กตกหล่น เด็กออกกลางคัน เพื่อไม่ให้หลุดออกจากระบบการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2, 2565)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญที่จะศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อได้ทราบถึงแนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาจะได้นำผลของงานวิจัยไปปรับใช้ในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพในการบริหารงานของสถานศึกษา รวมถึงมีประโยชน์ต่อการพัฒนาคน พัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศชาติ ให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนเป็นกรอบงานที่ครอบคลุมซึ่งออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนมีพัฒนาการทางวิชาการ สังคม และอารมณ์ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ครอบคลุมซึ่งส่งเสริมความสำเร็จของนักเรียน ตามที่ Koller และ Bertel (2006) กล่าวไว้ ระบบสนับสนุนที่มีโครงสร้างที่ดีประกอบด้วยกระบวนการและกลยุทธ์การแทรกแซงในระยะเริ่มต้น แผนสนับสนุนส่วนบุคคล และความร่วมมือระหว่างนักการศึกษา ครอบครัว และทรัพยากรในชุมชน ระบบนี้ไม่เพียงแต่ช่วยในการบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีและความยืดหยุ่นโดยรวมในหมู่นักเรียนอีกด้วย

ส่วนประกอบหลักอย่างหนึ่งของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือการพัฒนาและการนำแผนสนับสนุนส่วนบุคคลไปปฏิบัติ แผนเหล่านี้ได้รับการปรับแต่งให้ตรงตามความต้องการเฉพาะของนักเรียนแต่ละคน โดยคำนึงถึงจุดแข็ง ความท้าทาย และสถานการณ์เฉพาะตัวของนักเรียนแต่ละคน ตามที่ Smith และ Polloway (2019) อธิบายไว้ แผนสนับสนุนส่วนบุคคลมักเกี่ยวข้องกับระบบสนับสนุนหลายระดับ (MTSS) ซึ่งให้ความช่วยเหลือในระดับที่แตกต่างตามความเข้มข้นของความต้องการของนักเรียน แนวทางแบบแบ่งระดับนี้ช่วยให้มั่นใจว่านักเรียนทุกคนจะได้รับการสนับสนุนในระดับที่เหมาะสม ตั้งแต่การแทรกแซงในห้องเรียนทั่วไปไปจนถึงบริการเฉพาะทางสำหรับผู้ที่มีความต้องการที่สำคัญกว่า

การฝึกอบรมครูและการพัฒนาทางวิชาชีพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักการศึกษาจะต้องมีความรู้และทักษะเพื่อระบุและแก้ไขความต้องการของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามที่ Reinke, Herman และ Sprick (2011) กล่าวไว้ โปรแกรมพัฒนาทางวิชาชีพที่เน้นกลยุทธ์การสนับสนุนนักเรียน

สามารถเพิ่มความสามารถของครูในการดำเนินการแทรกแซงที่มีประสิทธิผลได้อย่างมาก โปรแกรมเหล่านี้มักครอบคลุมหัวข้อต่างๆ เช่น การจัดการพฤติกรรม เทคนิคการสนับสนุนทางวิชาการ และกลยุทธ์ในการส่งเสริมความสัมพันธ์เชิงบวกกับนักเรียน

ความร่วมมือและการสื่อสารระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด รวมถึงครู ผู้ปกครอง ที่ปรึกษา และผู้บริหาร ถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ประสบความสำเร็จ Epstein et al. (2018) เน้นย้ำถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในการสนับสนุนความสำเร็จของนักเรียน การสื่อสารและความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความต้องการของนักเรียนและกลยุทธ์ที่นำมาใช้เพื่อสนับสนุนพวกเขา แนวทางความร่วมมือนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการแทรกแซงเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ให้การสนับสนุนและครอบคลุมอีกด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

1. วุฒิการศึกษา
 - 1.1 ปริญญาตรี 1.2 สูงกว่าปริญญาตรี
2. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - 2.1 น้อยกว่า 5 ปี 2.2 5 -10 ปี 2.3 มากกว่า 10 ปี
3. ขนาดสถานศึกษา
 - 3.1 ขนาดกลาง 3.2 ขนาดใหญ่ 3.3 ขนาดใหญ่พิเศษ

ตัวแปรตาม การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 18) ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่ 1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. การคัดกรองนักเรียน 3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4. การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา 5. การส่งต่อนักเรียน

ตัวแปรต้น

ข้อมูลทั่วไปของครูจำแนกตาม

1. วุฒิการศึกษา
 - ปริญญาตรี
 - สูงกว่าปริญญาตรี
2. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - น้อยกว่า 5 ปี
 - 5 -10 ปี
 - มากกว่า 10 ปี
3. ขนาดสถานศึกษา
 - ขนาดเล็กและขนาดกลาง
 - ขนาดใหญ่
 - ขนาดใหญ่พิเศษ

ตัวแปรตาม

การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ประกอบด้วย 5 ประเด็น ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จากประชากรทั้งหมด 5,763 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยเปิดตารางของ Cohen (Cohen, Manion and Morrison, 2011) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 365 คน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดของสถานศึกษาเป็นเกณฑ์

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ในแต่ละข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถามและความถูกต้องของข้อคำถาม แล้วนำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไข
5. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ประเมินผลความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ มาหาดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruency: IOC) ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเท่ากับ .989
7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับข้าราชการครูของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α = Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .993 และอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .724 - .932

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว มาปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและขอความเห็นชอบเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอน ดังต่อไปนี้
ขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาและครู ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามในรูปแบบ google form ผ่านคิวอาร์โค้ด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งการทำงานและประสบการณ์ การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) หาค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบบรรยายประกอบตาราง

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติมาแปลผลตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2553) ดังนี้

วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูจำแนกตามตำแหน่งการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่า t-test

วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างกลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé's post hoc comparison method)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ด้านที่	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S. D.	ระดับความคิดเห็น
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.98	.67	มาก
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.88	.64	มาก
3	ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.91	.76	มาก
4	ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา	3.84	.73	มาก
5	นักเรียน	3.72	.82	มาก
	ด้านการส่งต่อนักเรียน			

ด้านที่	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S. D.	ระดับความคิดเห็น
รวม		3.87	.67	มาก

จากตาราง 1 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู โดยทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ ได้ ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 รองลงมา ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ด้านการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา นักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และด้านการส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ตาราง 2 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษา

ด้าน ที่	การบริหารระบบดูแลช่วยนักเรียน ของสถานศึกษา	วุฒิการศึกษา				t	P
		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
		$\bar{x}$	S. D.	$\bar{x}$	S. D.		
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.84	.63	4.42	.57	-7.696	.000*
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.76	.60	4.25	.62	-6.484	.000*
3	ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.79	.74	4.31	.69	-5.815	.000*
4	ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข ปัญหานักเรียน	3.69	.69	4.32	.68	-7.368	.000*
5	ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.56	.77	4.22	.80	-6.810	.000*
รวม		3.73	.62	4.31	.64	6.26	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งภาพรวมและรายด้าน ครูที่มีวุฒิการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน โดยที่ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูง กว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี

ตาราง 3 จำแนกตาม ความคิดเห็นของครูจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อ ที่	การบริหารระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษา	ประสบการณ์ในการทำงาน						F	P
		น้อยกว่า 5 ปี		5 -10 ปี		มากกว่า 10 ปี			
		$\bar{x}$	S. D.	$\bar{x}$	S. D.	$\bar{x}$	S. D.		
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น	3.87	.52	3.99	.70	4.13	.75	3.788	.024*
2	รายบุคคล	3.76	.54	3.92	.64	3.94	.75	2.583	.077
3	ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.73	.62	4.01	.79	3.96	.85	4.838	.008*
4	ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.71	.63	3.87	.63	3.97	.81	3.265	.039*
	ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือ								
5	และแก้ไขปัญหานักเรียน	3.58	.66	3.76	.84	3.71	.97	2.765	.064
	ด้านการส่งต่อนักเรียน								
	รวม	3.73	.52	3.91	.67	3.87	.78	3.731	.025*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ยกเว้น ด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 จำแนกตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ข้อ ที่	การบริหารระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษา	ขนาดของสถานศึกษา						F	P
		ขนาดเล็กและ ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่ พิเศษ			
		$\bar{x}$	S. D.	$\bar{x}$	S. D.	$\bar{x}$	S. D.		
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น	3.65	.67	3.94	.62	4.02	.67	3.372	.035*
2	รายบุคคล	3.85	.58	3.91	.57	3.87	.67	0.186	.830
3	ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.18	.75	3.95	.66	3.87	.79	1.837	.161
4	ด้านการส่งเสริมนักเรียน	4.00	.70	3.79	.59	3.84	.78	0.719	.488
5	ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและ								
	แก้ไขปัญหา นักเรียน	3.81	.58	3.76	.90	3.69	.90	0.367	.693
	ด้านการส่งต่อนักเรียน								
	รวม	3.89	.61	3.87	.56	3.86	.71	0.019	.981

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แตกต่างกัน

ตาราง 5 จำแนกตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

รายการ	$\bar{X}$	ประสบการณ์ในการทำงาน		
		น้อยกว่า 5 ปี	5 -10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.87	3.99	4.13
น้อยกว่า 5 ปี	3.87	-		*
5 -10 ปี	3.99		-	
มากกว่า 10 ปี	4.13			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 6 จำแนกตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการส่งเสริมนักเรียน

รายการ	$\bar{X}$	ประสบการณ์ในการทำงาน		
		น้อยกว่า 5 ปี	5 -10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.73	4.01	3.96
น้อยกว่า 5 ปี	3.73	-	*	
5 -10 ปี	4.01		-	
มากกว่า 10 ปี	3.96			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า พบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมนักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 7 จำแนกตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน

รายการ	$\bar{X}$	ประสบการณ์ในการทำงาน		
		น้อยกว่า 5 ปี	5 -10 ปี	มากกว่า10 ปี
		3.71	3.87	3.97
น้อยกว่า 5 ปี	3.71	-		*
5 -10 ปี	3.87		-	
มากกว่า 10 ปี	3.97			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา นักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 8 จำแนกตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมทุกด้านแตกต่างกัน

รายการ	$\bar{X}$	ประสบการณ์ในการทำงาน		
		น้อยกว่า 5 ปี	5 -10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.71	3.87	3.97
น้อยกว่า 5 ปี	3.71	-		*
5 -10 ปี	3.87		-	
มากกว่า 10 ปี	3.97			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในภาพรวมทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 9 จำแนกตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

รายการ	$\bar{X}$	ขนาดของสถานศึกษา		
		ขนาดเล็กและขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่พิเศษ
		3.65	3.94	4.02
ขนาดเล็กและขนาดกลาง	3.65	-		*
ขนาดใหญ่	3.94		-	
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.02			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง และครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรฐาน มาตรการ และจุดเน้นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาและการส่งต่อนักเรียน ซึ่งเป็นขั้นตอนกระบวนการในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือของสถานศึกษา ที่จะต้องอาศัยการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน ผ่านการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ตามแนวทางของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญในการเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรฐาน มาตรการ และจุดเน้นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังแนวคิดของ กรดา มลิตา (2564) ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือเป็นการส่งเสริม การป้องกัน การแก้ไขปัญหาและพัฒนาเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดีมีทักษะ การดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวงโดยมีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐาน คุณภาพ มีหลักฐาน การทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาโดยดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างใกล้ชิด ด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์ และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของเยาวชนให้เติบโตองอาจ และเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศักดิ์ ผลการอง (2562) ได้ศึกษาการศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชพล เทียงดี (2563) ได้ศึกษา การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีรายละเอียดรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูและผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษาจัดให้มีแผนและปฏิทินการปฏิบัติงานจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล ผ่านการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีที่เหมาะสม เช่น สังเกต สัมภาษณ์ สสำรวจ ประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (E.Q.) แบบทดสอบ (SDQ) ของกรมสุขภาพจิต โดยครูประจำชั้นเป็นผู้ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนประจำชั้น ให้มีความหลากหลายเป็นปัจจุบัน ตามความแตกต่างด้านลักษณะนิสัยหรือด้านพฤติกรรมที่หลากหลายของนักเรียน

รวมทั้งมีการดำเนินงานติดตามผลเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับจากนักเรียนแต่ละคน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะทำให้ครูเข้าใจนักเรียนและสามารถวิเคราะห์นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ดังแนวคิดของ ชไมพร จันทรีลี (2560) กล่าวว่า กระบวนการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านความสามารถพิเศษอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง อาศัยเครื่องมือที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 พบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปัตตานี เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้วยการสร้างความเข้าใจให้ครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ครูเกิดความเข้าใจตรงกัน และจัดประชุมผู้ปกครอง นักเรียนเพื่อรับฟังความคิดเห็นและร่วมวางแผนเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ครูที่ปรึกษามีการให้ความรู้กับนักเรียนในรูปแบบการจัดกิจกรรมโฮมรูมเป็นประจำทุกวันตลอดปีการศึกษา รวมทั้งผู้บริหารให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ครูที่ปรึกษามีการ รายงานผล การติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา เพื่อหาแนวทางช่วยแก้ไข้ปัญหาให้เหมาะสมกับ นักเรียนแต่ละคน ผ่านการสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง ให้มีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไข้ปัญหาของนักเรียนและพัฒนา นักเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัวและด้านอื่น ๆ ดังแนวคิดของ กรรณสพร ผ่องมาส (2561) ว่า การส่งเสริมนักเรียนเป็นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมพัฒนา นักเรียนให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา เพื่อให้มีความภูมิใจในตนเอง โดยมีการยกย่อง ชมเชย ให้รางวัลนักเรียนที่สร้างชื่อเสียง ให้กับสถานศึกษาและมีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนทุกภาคเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา สอนโว (2560) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตาม หลักสังกัดหมวด 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสังกัดหมวด 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรดา มลิลลา (2564) ได้ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การบริหารระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ด้านการส่งเสริมและ พัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารให้ความสำคัญในกระบวนการคัดกรองนักเรียน ผ่านการประชุมแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน จัดทำ คู่มือปฏิบัติงานการคัดกรองนักเรียนให้กับครูที่ปรึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างผู้บริหารและครูที่ปรึกษา

เกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน ตามกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ให้ครูที่ปรึกษาได้มีการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนตามความเป็นจริง ตรงตามคู่มือปฏิบัติงาน รวมทั้งมีการประเมินผลการดำเนินงานคัดกรองนักเรียนแต่ละภาคเรียน และรวบรวมข้อเสนอแนะในการคัดกรองนักเรียนตามคู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เมื่อมีข้อผิดพลาดในการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำอย่างเป็นกัลยาณมิตร ดังแนวคิดของ สุภัสสร สุริยะ (2562) ว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการจัดกลุ่มเพื่อหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยการคัดกรองจะต้องทำด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษา และยึดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย ซึ่งการคัดกรองนักเรียนมีประเด็นในการพิจารณาในด้านความสามารถด้านสุขภาพและด้านครอบครัวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญเนตร มูลทองจาด (2564) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชพล เทียงดี (2563) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูให้ความสำคัญในการป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ปัญหานักเรียน โดยกำหนดนโยบายการดำเนินงานป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนที่ชัดเจน จัดทำระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรม และขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและการแก้ปัญหานักเรียน ผ่านการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเกี่ยวกับการป้องกันนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จัดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในการเข้าแถวเคารพธงชาติ จัดระบบสารสนเทศวิเคราะห์นักเรียนกลุ่มมีปัญหา เพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือทันที ครูที่ปรึกษาอุทิศตนในการแก้ปัญหานักเรียนและเน้นการปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรม ดังแนวคิดของ จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561) ว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มเสี่ยง มีการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน มีการรายงานผลการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ครูทุกคน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน ครูมีการให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และใช้หลักจิตวิทยาช่วยในการให้คำปรึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรสรพร ผ่องมาศ (2561) ได้ศึกษาการศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตราด จันทบุรีและระยอง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตราด จันทบุรีและระยอง ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ปัญหานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัฐพล หัสณี (2565) ได้ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ปัญหานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนและส่งเสริม ให้ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น มีการจัดทำข้อมูลแผนการส่งต่อนักเรียนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างครอบคลุมและชัดเจน ประสานกับผู้ปกครองนักเรียน ขอความ

ร่วมมือในการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนและมีความพร้อมในการประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้นดำเนินการวิเคราะห์ปัญหา ของนักเรียนและพิจารณาเพื่อส่งต่อนักเรียน จัดทำแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานงานขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนในการส่งต่อนักเรียนเพื่อช่วยเหลือนักเรียน และส่งเสริมนักเรียนหลังการดำเนินการแก้ไขพฤติกรรมจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ดังแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) การแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษา ตามกระบวนการดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาจมีบางกรณี อาจมีบางกรณีที่ปัญหามีความยากต่อการแก้ไขช่วยเหลือ หรือแก้ไขช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ทับถมหนักหนาของครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา/ผู้ที่เกี่ยวข้องคนใดคนหนึ่งเท่านั้นความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไขช่วยเหลือ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศักดิ์ ผลการรอง (2562) ได้ศึกษาการศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิปปา บุตริ (2562) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่า

2.1 การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สูงกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ได้รับหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา รวมถึงได้ผ่านการอบรมความรู้ ทักษะและปฏิบัติหน้าที่ในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่น เป็นครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด และเป็นบุคลากรหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงเป็นผู้ดูแลจัดกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การเยี่ยมบ้าน การจัดกิจกรรมโฮมรูม การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน การประชุมผู้ปกครอง และคอยให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น เพื่อประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือแก้ไขหรือส่งต่อไปยังบุคคลหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญยิ่ง พรหมจรรย์ (2560) ได้ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมิตร รักดี (2560) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีไออาร์พีซี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดระยอง พบว่า ผลการเปรียบเทียบ

เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีไออาร์พีซี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดระยอง จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ยกเว้นด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ไม่แตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในช่วง 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ สถานศึกษา มีการวางแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ต้องกำหนดระยะเวลาและขั้นตอนการทำงานที่เป็นกระบวนการ ซึ่งแต่ละขั้นตอนจะต้องใช้ระยะเวลา รวมถึงแนวทางปฏิบัติงานที่เป็นปัจจุบัน ต่อเนื่องสม่ำเสมอ ส่งผลให้ครูที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีทักษะและทัศนคติในการปฏิบัติงานแตกต่างกันตามประสบการณ์ในการทำงาน ดังแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) ว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สามารถบริหารจัดการ ด้วยการบริหารเชิงระบบ โดยใช้วงจรเดมมิง (PDCA) ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) เป็นการวางแผนขั้นตอนการทำงานที่เป็นกระบวนการ แต่ละขั้นตอนจะมีวิธีการปฏิบัติที่เป็นปัจจุบัน การดำเนินงาน (Do) เป็นการปฏิบัติงานร่วมกันของทุกคนโดยใช้กระบวนการ วิธีการที่จะต้องปฏิบัติและบันทึกอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน การตรวจสอบประเมินผล (Check) เป็นการประเมินตนเอง ร่วมกันประเมินภายในสถานศึกษา และการปรับปรุงพัฒนา (Act) เป็นการนำผลการประเมินมาแก้ไขพัฒนาการทำงานขององค์กรให้ยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา สงนุ้ย (2564) ได้ศึกษาการบริหาร งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง โดยภาพรวมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัฐพล หัสณี (2565) ได้ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของบุคลากร โดยภาพรวมแตกต่างกัน

2.3 การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 1 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และมาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินนักเรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของนักเรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ด้วยเหตุนี้ส่งผลให้สถานศึกษาทุกระดับและทุกประเภทจะต้องดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชพล เทียงดี (2563) ได้ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างและสอดคล้องกับงานวิจัยของ นูรมาน พิทักษ์สุสสันต์ (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสายบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาใน อำเภอสายบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนกตามขนาดของ สถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาควรมีข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนที่ชัดเจน สอดคล้องตามวัตถุประสงค์
2. การคัดกรองนักเรียน สถานศึกษาควรมีการจัดทำคู่มือปฏิบัติงานแก่ครูในการคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจให้ครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ครูเกิดความเข้าใจตรงกัน
4. การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข้ปัญหา สถานศึกษาควรมีการประสานงานด้านพฤติกรรมและด้านการเรียนของนักเรียนกลุ่มมีปัญหาทั้งฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
5. การส่งต่อนักเรียน สถานศึกษาควรมีการส่งต่อนักเรียนให้กับบุคลากรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่สามารถแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1
2. ควรศึกษาแนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

เอกสารอ้างอิง

- กรดา มลิลลา (2564). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- กรรณสพร ผ่องมาส. (2561). *การศึกษการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดตราด จันทบุรีและระยอง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ขวัญเนตร มูลทองจาด. (2564). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี*. การค้นคว้าอิสระ (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561). *การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอมือง จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- จันทป์ปภา บุตรดี (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชไมพร จันทรีลี. (2560). ปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู ในศูนย์ภัทรบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นฤมิตร ภักดี (2560). ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีไออาร์พีซี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐพันธ์ ดิศเจริญ. (2565). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. *Journal of Modern Learning Development*. 7 (3), 321-335.
- นัฐพล หัสสี. (2565). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- นุรมาน พัทธสุขสันต์. (2564). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3. การค้นคว้าอิสระ (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญยิ่ พรหมจารีย์. (2560). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พรศักดิ์ ผลการอง. (2562). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. การค้นคว้าอิสระ (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี.
- รัชพล เทียงดี. (2563). การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2551). คู่มือดูแลสุขภาพจิตเด็กวัยเรียน.(พิมพ์ครั้งที่ 4) . กรุงเทพมหานคร : กระทรวงสาธารณสุข.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. (2565). แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. 2565. กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลักการแนวคิด และทิศทางในการดำเนินงาน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี. การค้นคว้าอิสระ (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุรัสสร สุริยะ (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยสยาม.
- อภิญา สอน้อย. (2564). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- อัจฉรา สอนโว (2560). ประสิทธิภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสังกัด 4 ในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- Cohen, L., Minion, L., & Morrison, K. (2011). *Research methods in education*. (7th ed.). New York: Routledge.
- Epstein, J. L., Sanders, M. G., Sheldon, S. B., Simon, B. S., Salinas, K. C., Jansorn, N. R., ... & Hutchins, D. J. (2018). *School, family, and community partnerships: Your handbook for action*. Corwin Press.
- Koller, J. R., & Bertel, J. M. (2006). Responding to today's mental health needs of children, families and schools: Revisiting the preservice training and preparation of school-based personnel. *Education and Treatment of Children*, 29(2), 197-217.
- Reinke, W. M., Herman, K. C., & Sprick, R. (2011). Motivational interviewing for effective classroom management: The classroom check-up. *Guilford Press*.
- Smith, T. E. C., & Polloway, E. A. (2019). Teaching students with special needs in inclusive settings. *Pearson*.

